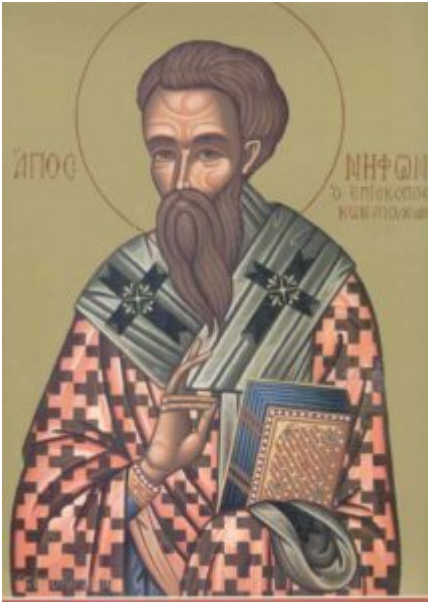

Παράκληση εις τον Αγίοις Πατέρα ημών Νήφωνα Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ
ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν
σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμέ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί
ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς
χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε
τὸ πνεῦμα μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσον μοί τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου,
ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα γνῶρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα
τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.
Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεὸς μου τὸ πνεῦμα σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις μέ,
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἶμι.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καί τά Τροπάρια·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μονῆς Προδρόμου ἀσκητῆς θεοφόρος, Θεσσαλονίκης ἱερὸς ποιμενάρχης,
Βασιλευούσης πρόεδρος, Δακίας φωτιστής, Νήφων ἀναδέδειξαι, ταπεινώσει
βαθεία, τοῦ Χριστοῦ κοσμούμενος, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν· ὄθεν τὰς σὰς
κατάπεμψον εὐχὰς, τοῖς σὲ τιμῶσιν, ὦ πάτερ φιλότεκνε.

Δόξα. Τό αὐτό. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ
Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ
δούλους σώζει ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καί ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καί
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καί
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καί ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καί τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Νήφων, πατρικῶς δέξαι δεήσεις τέκνων. Ἀ(θανάσιος).

Ῥδὴ α´. Ἦχος πλ.δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ναὸς ἀνεδείχθης Θεοῦ λαμπρός, ἀσκήσει καὶ νήψει, ἱεράρχα Νήφων βιούς· διὸ ὡς πλουτῶν τὴν παρῤῥησίαν, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ ἰκέτευε.

Ἠγάπησας σφόδρα γλυκὺν Χριστόν, ἐκ πρώτων βημάτων, καὶ ἀσκήσεως τὸν σταυρόν, ὡς ἄρας σοῖς ὤμοις πάτερ Νήφων, θείαν ἀγάπην ἡμῖν δὸς ἀεὶ φλεκτον.

Φωτὶ τῷ ἀκτίστῳ κατελλαμφθεῖς, ἐν νήψει ἐμμένων, Νήφων πλήθη σαῖς διδαχαῖς, ἐφώτισας καὶ ἡμᾶς φωτίσαις, τὸν Ἰησοῦν ἰκετεύων φιλότεκνε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάγκαλλον ἄνθος ἀθωνικόν, ὁ Νήφων ἐφάνη, ἐν Προδρόμου θείᾳ Μονῇ, βιώσας Κυρία Θεοτόκε, καὶ ἐνεπλήσθη τῶν δώρων τῆς Χάριτος.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Νουνεχῶς ὑπακούσας πνευματικοῖς γέρουσι, κατὰ τὸν Πατρὶ Θεὸν Λόγον, καθυπακούσαντα, Νήφων μακάριε, ὑπακοὴν ἐκ καρδίας, δὸς τοῖς ὑπὸ γέροντος, ζυγῶ ὀδεύουσιν.

Πολιτείαν προκρίνας, προδρομικὴν ὄσιε, ἐν Διονυσίου προσῆλθες, Μονῇ καὶ γέγονας, τύπος ἀσκήσεως, θεοφιλοῦς πάτερ Νήφων, ἦν εὐχαῖς σου δώρησαι, τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ἀναβαίνων καθ' ὥραν, τὴν νοητὴν Κλίμακα, καὶ ἐκκαθαρθεῖς τὴν καρδίαν, κεχειροτόνησαι, καὶ ὡσπερ ἄγγελος, Θεῷ παρίστασο Νήφων· ὅθεν προσεδρεύοντας, Αὐτῷ ἀγίασον.

Θεοτοκίον.

Τὸν τιμήσαντα Μητέρα, τὸν ἱερὸν Κῆπόν σου, Νήφωνα ἐτίμησας ὄντως! ὡς ἀναδείξασα, ἱεραρχήσαντα, σοφῶς λαοῦ χριστωνύμου, καὶ πηγὴν ἀέναον θαυμάτων δείξασα.

Διάσωσον, τοὺς αἰτουμένους ᾧ θεῖε Νήφον, τὴν θερμὴν σου πρεσβείαν πρὸς Κύριον, καὶ ἄνοιξον πύλην ἡμῖν, ποθητοῦ Παραδείσου.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμῆ.

Ποιμένων ποιμὴν, Βασιλευούσης πρόεδρος, θαυμάτων πηγὴ, ὑπάρχων Νήφον ἅγιε, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε, πατρικῶς σκέπε καὶ πλήρωσον, τὰς ἱκεσίους προσευχάς, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ῥῦσαι Νήφον μακάριε, πάσης ἐπηρείας τοῦ πολεμήτορος, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ σου, καὶ ψυχὰς αὐτῶν παθῶν ἐκκάθαρσον.

Ἱερῶς πολιτεύεσθαι, πάντας χριστωνύμους Νήφον ἀξίωσον, καὶ τηρεῖν τὰ δικαιώματα, τοῦ Θεοῦ ἐν πάσῃ ὁσιότητι.

Κύκλω τεῖχος ἀνάδειξον, τὰς εὐχὰς σου Νήφον τῶν δούλων σου, ὥστε βέλη πολεμήτορος, ἀποκρούειν πάντα τὰ ψυχώλεθρα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῷ Νήφωνι Πάναγνε, δέδωκας Κυρίου θεῖαν ἀγάπησιν, οὕτω δὸς καὶ τοῖς αἰτοῦσί σε, ταύτην ὡσπερ δῶρον ὑπερτίμητον.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Στήριξον ἡμᾶς, πάτερ Νήφον ὡς ἐστήριξας, Θεσσαλονίκης ἐν δουλείᾳ τοὺς πιστοὺς, καὶ ἐλευθέρους, ἀμαρτίας ἐναπόδειξον.

Δόξης κοσμικῆς, βδέλλα Νήφον οὐ δεδύνηται, καταπιεῖν γενναῖον σῆς ψυχῆς, ἧς περ ἀτρώτους, καὶ ἡμᾶς εὐχαῖς σου τήρησον.

Ἐλαμψας φαιδρῶς, πανταχοῦ βίου λαμπρότητι, καὶ πολλοὺς συνῆψας Νήφον τῷ Χριστῷ, ᾧ αἰωνίως, ἀχωρίστους ἡμᾶς σύνδησον.

Θεοτοκίον.

Ξένον τῶν παθῶν, Μῆτερ Νήφωνα τηρήσασα, καὶ τοὺς τιμῶντάς σε ἐκ πίστεως, τῇ ἀπαθείᾳ, ὡσπερ οἶδας καταστόλισον.

Ῥδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Ἀπέδειξας, Ὁρθοδόξου πίστεως, μεγαλεῖον πάτερ Νήφων ἐν ἔργοις, θαυματουργῶν, τῇ δυνάμει Κυρίου, καὶ ἰατρεύων ποικίλα νοσήματα, διὸ ὡς θεῖος ἰατρός, καὶ ἡμᾶς ἀσθενοῦντας ἰάτρευσον.

Ἰλέωσαι, πατρικαῖς δεήσεσι, τὸν Δεσπότην θεῖε Νήφων ταχέως, ὄν ἀδεῶς, ταῖς αἰσχροῖς ἀμαρτίαις, ἀναισθητοῦντες πολλὰ παροργίζομεν, ὅπως τὸ ἔλεος Αὐτοῦ, ἐπεκτείνῃ ἡμῖν ὡς Φιλάνθρωπος.

Δακία σε, φωτιστὴν θεόσταλτον, ἐν ἡμέραις δυσχειμέροις ἐπέγνω, ἔνθα λαόν, εὐσεβῶς ὀδηγήσας, πρὸς μετανοίας ὁδοὺς πεῖραν ἔσχηκας, μανίας Νήφων τοῦ ἐχθροῦ, ἧς περ ῥῦσαι τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ἐν σκέπη σου, τῶν πτερύγων Δέσποινα, τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὸν ἄχραντον τόκον, ὡς νεοσσούς, ἐξ ἰέρακος τήρει, τοῦ νοητοῦ καὶ σφοδρῶς ἐπεγείροντος, πολλοὺς ἡμῖν τοὺς πειρασμούς, καὶ παγίδας ἀπείρους συστήνοντος.

Διάσωσον, τοὺς αἰτουμένους ὡς θεῖε Νήφων, τὴν θερμὴν σου πρεσβείαν πρὸς Κύριον, καὶ ἄνοιξον πύλην ἡμῖν, ποθητοῦ Παραδείσου.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῤῥησίαν.

Αἰτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὡς τοῦ Ἄθωνος Ὅρους ἐκβλάστημα, καὶ Βασιλευούσης Πατριάρχης θεόκλητος, πάτερ Νήφων, εὐλογηθεὶς θαυμάτων δωρεᾶ, ἡμᾶς πόθῳ εὐλαβεῖ, ἐξαιτουμένους σὰς εὐχὰς, οὐρανόθεν εὐλόγησον· κάθαρον τὰς ἐννοίας, μνήμη Χριστοῦ γλυκέος, καὶ ἐνδυνάμωσον ποιεῖν, τὸ Αὐτοῦ θεῖον θέλημα.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κέφ. ι´ 7-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ, ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, ἀπὸ παιδὸς ἀνατείνας, πρὸς Θεὸν μακάριε, πάτερ Νήφων γέγονας, σκεῦος τίμιον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ταπεινωθέντα, Ἰησοῦν ἐκμιμησάμενος, πάντας ἐξέπληξας, μοναστὰς τοῦ Ἄθω τῷ βίῳ σου, ὡς ναῦς τις δὲ χριστόφορτος, ἐν Διονυσίου καθώρμισαι. Ὅθεν Πατριάρχα, τὴν χάριν θαυμασίων εἰληφώς, τὴν Ἐκκλησίαν τιμῶσάν σε, ταῖς εὐχαῖς σου στήριξον.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαό σου...

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἡῤγασάς σου τῷ βίῳ, τῆς δουλείας τὸ σκότος λάμπας ὡς Νήφων φαιδρῶς, στηρίξας χριστωνύμων, καρδίας κλονουμένας, ὅθεν πάτερ τοῦ σκότους με, τοῦ δουλικοῦ τῶν παθῶν, ἐξάγαγε εὐχαῖς σου.

Σωφροσύνη συζήσας, πρακτικῶς ταύτην Νήφων πᾶσιν ἐδίδασκες, διὸ καὶ οὐκ ἤνέχθης, κρατούντων ἀνομίας, ὑποστὰς θλίψιν ἄδικον, ἧς περ τοὺς σοὺς ὑμνητάς, ἀτρώτους διατήρει.

Ἐν Μαρτύρων τῇ τάξει, κατιδεῖν ἠξιώθης δυάδα σῶν μαθητῶν, οἷς εὐχηθεὶς ὡς ἄρνας, Χριστοῦ πρὸς τὸ σφαγῆναι, πατρικῶς ἐξαπέστειλας· ὄθεν τὸν ζῆλον αὐτῶν, ἡμῖν παράσχου Νήφων.

Θεοτοκίον.

Ἴκετεύειν μὴ παύση, Παναμώμητε Μῆτερ ὑπὲρ τῶν τέκνων σου, τῶν πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, εἰς σὲ ἀναθεμένων, καὶ ποθούντων τὴν ἔνωσιν, τὴν μυστικὴν τοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ σου γλυκυτάτου.

Ἦδὴ ἡ´. Τὸν βασιλέα.

Στύλος ἐφαίνου, ἐν προσευχαῖς πάτερ Νήφων, σεαυτὸν ἀνυψῶν πρὸς τὸν Δεσπότην, Οὐ̅περ θεῖον πόθον, ἡμῖν ἄψαις ἀσβέστως.

Τῇ ταπεινώσει, ὀλοτελῶς ὠμοιώθης, τῷ Κυρίῳ ἐν γνώσει μάκαρ Νήφων, ἧς περ κατοικίας, ἡμᾶς δεῖξον εὐχαῖς σου.

Ἐθαυμαστώθης, ὑπερφυῶς θεῖε Νήφων, ἐν Μονῇ τοῦ σεπτοῦ Διονυσίου, ἦν διαφυλάττοις, Χριστῷ εὐαρεστοῦσαν.

Θεοτοκίον.

Κράτει Κυρία, ὡσπερ ἀκράτητον πῶλον, ἀτακτοῦντα τὸν νοῦν μου καὶ Δεσπότην, δῆσον θεῖα μνήμη, τῇ ἐξαγιαζούσῃ.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Νήφων Βασιλευούσης, μέγας Πατριάρχης, ἀναδειχθεὶς εἰς Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ὦν σὺν χοροῖς τῶν Ἁγίων, ἡμᾶς μνημόνευε.

Ὡς ποταμοὺς θαυμάτων, βλύζων σοῖς λειψάνοις,
Νήφων χαρίτων τὴν πλήμμυραν παρέχε, πάθη ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἡμῶν ἰώμενος.

Νικήσας πάτερ Νήφων, πονηροῦ παγίδας, καὶ εἰληφῶς ἀγιότητος στέφανον, τοὺς τὸν καλὸν ἐναθλοῦντας, ἀγῶνα στήριξον.

Θεοτοκίον.

Ἄνυμφευτε Παρθένε, Νήφωνα σὸν λάτρην, ἀγιασμοῦ παντελοῦς ἀξιώσασα, ἰδεῖν

Δεσπότου τὴν δόξαν, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,

Τῶν ἀρχιερέων τὴν καλλονήν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸ τοῦ Ἄθω κλέος, καὶ ἀρετῶν τὸν πλοῦτον, τιμῶμέν σε ἐκ πόθου, Νήφων πατὴρ ἡμῶν.

Μιμηθεὶς Προδρόμου τὴν βιοτήν, ἐν Διονυσίου, θείᾳ Μάνδρᾳ Νήφων σεπτέ, καὶ ὡς Πατριάρχης, ἐν πάσῃ ταπεινώσει, πολιτευθεὶς θαυμάτων, τὴν χάριν εἴληφας.

Ἐκ παιδὸς ποθήσας τὸν Ἰησοῦν, Νήφων θεοφόρε, τῆς ἀσκήσεως τὸν σταυρόν, ἦρας καρποφόρως, διὸ καὶ ἠξιώθης, ὕψους Πατριαρχείας, ἐν ᾗ διέπρεπας.

Ἐνδυμα φορέσας τοῦ Ἰησοῦ, ταπείνωσιν θείαν, Νήφων πάτερ ὑπερφυῶς, βίον σου διήλθες, διὸ καὶ ἔδοξάσθης, ὑπὸ τοῦ στεφανοῦντος, τοὺς ταπεινόφρονας.

Τοὺς ἀσπαζομένους σου τὰ σεπτὰ, λείψανα ᾧ Νήφων, δεῖξον οἴκους τοῦ Ἰησοῦ, ἐν τῇ ἐκμιμήσει, τοῦ θαυμαστοῦ σου βίου, δι' ὄνπερ ἔδοξάσθης, παναγιώτατε.

Ὅταν παραστῶμεν πρὸ τοῦ Κριτοῦ, ἐν ἐσχάτῃ ὥρᾳ, τότε Νήφων πρέσβυς γενοῦ, ὑπὲρ τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου τὴν θείαν, ὅπως ῥυσθῶμεν πάντες φρικτῆς κολάσεως.

εἰδικὸν διὰ τοὺς Νήφωνα.

Νήψιν καὶ ταπείνωσιν ἀληθῆ, δίδου μάκαρ Νήφων, ὁμυνύμοις σου πατρικῶς, ὅπως ἐποφθῶσι, συμμέτοχοι τῆς δόξης, ἣν ἔχεις σὺν Ἁγίοις, εἰς τὸν Παράδεισον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί αἰεὶ, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γάρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καί ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς·

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἀρχιερωσύνης τὴν στολήν, θεία ταπεινώσει στολίσας, Νήφων μακάριε, τύπος Χριστοῦ γνήσιος, ὑπάρχεις πάντων πιστῶν. Καὶ θαυμάτων ἐνέργειαν, πλουτῶν μὴ ἐλλείπῃς, χάριν δοῦναι ἄφθονον, τοῖς αἰτουμένοις θερμῶς· ὅπως σῶν λειψάνων τὴν θήκην, ὡς ἐνεργειῶν τῶν ἀκτίστων, πάροχον ἐμπόθως

ἀσπαζώμεθα.

Σύντρεις τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν, Πρόδρομε κλεινὲ τοῦ Κυρίου καὶ Νήφων ἅγιε, πάτερ Διονύσιε, Μονῆς σου ἔφορε, ὑπὲρ ταύτης πρεσβεύετε, καὶ πάντων τῶν ὄσοι, ἐν αὐτῇ ἀσκήσεως, ὁδὸν βαδίζουσιν, ἵνα κληρονόμοι φανῶσι, τῆς ἐπουρανίου Πατρίδος, δι' ἣν τὰ τοῦ κόσμου ἀπετάξαντο.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος Οἰκτίρμων.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

Στίχοι·

Νῆψιν εὐκτικὴν καὶ ταπείνωσιν δίδου,
Τοῖς αἰτοῦσί σου, ὦ Νήφων, τὴν πρεσβείαν.